

# De Posten

## Merkbare verandering

“Er is veel veranderd. Laat ik bij de nieuwe huiskamer beginnen. Voor veel mensen op onze afdeling is het best ver om naar het restaurant beneden te gaan. Er was behoefte aan een plek dichterbij, waar men gezellig samen kon komen. We hebben de zusterspost omgebouwd tot een mooie, moderne huiskamer. Die vervult echt een functie. Verder hebben we een mooie binnentuin gekregen. Het is een belevingsgerichte pluktuin, vol geuren en kleuren. Er zijn dieren: kippen, konijnen, geiten, een voliëre met vogels... Binnen onze organisatie gaan we steeds meer uit van het principe dat groen verbindt. We halen groen naar binnen en stimuleren het naar buiten gaan, het ervaren van groen. Ook het restaurant is volledig verbouwd. Het is nu praktischer ingericht. Behalve dat mensen er de warme maaltijd of een kopje koffie gebruiken, worden er feestjes gegeven. En het heeft een buurtfunctie. Sowieso maken wij actief deel uit van de wijk waar we gevestigd zijn. Mensen van buiten komen graag in het restaurant voor de gezelligheid. We hebben meer collega's gekregen. Ons vaste team is nu volledig aangevuld. Afgezien van vakanties en ziektes kunnen wij de roosters zelf invullen. En we hebben afdelings-assistenten gekregen, die nemen veel werk uit handen. Bijvoorbeeld waar het gaat om de maaltijden, maar ook

bij het rondelen van linnengoed en incontinentiemateriaal. Op deze manier kunnen zorgmedewerkers zich beter richten op de zorg zelf. Zo bevordert die taakverdeling ook de deskundigheid van de zorgmedewerkers. Ook is er budget gekomen voor meer coaching en voor administratief werk. Zelf ben ik daarvoor tussen de vier en acht uur per week vrijgemaakt. De basis is dus prima in orde inmiddels, een wereld van verschil met hiervoor. Er zijn ook technologische vernieuwingen. Zo kan de eerste contactpersoon tegenwoordig meelezen en -schrijven in een eigen tabblad binnen het elektronisch cliëntendossier. Op het gebied van medicatie gaat alles digitaal nu. En we hebben klanten op een beschermde afdeling die gebruik maken van een gps-tracker die hun vrijheid vergroot. Waar het gaat om een zinvolle daginvulling zijn er de videofiets, de CRDL... Van het effect van de CRDL ben ik erg onder de indruk. Het contact dat je via aanraking en geluid bereikt bij klanten die heel beperkt kunnen communiceren is gewoon magisch!”

## Verskil voor de bewoner

“Die nieuwe faciliteiten zijn natuurlijk heel tastbaar voor onze klanten: de huiskamer, de belevingstuin, het restaurant waar ze een wijntje en een bitterbal kunnen bestellen. Verder ziet men meer vaste gezichten en minder invallers.



Kevin ten Broeke

“Sinds 2007 werk ik in de ouderenzorg binnen De Posten, in verschillende functies. Vanaf 2013 ben ik verpleegkundige niveau 4. Dat doe ik 32 uur per week, op een somatische afdeling. Ik ben inzetbaar in alle diensten. Maar omdat ik ook coachingstaken heb, werk ik meestal overdag.

Het klinkt als een cliché, maar ik wilde van mensen helpen mijn beroep maken. Toen mijn moeder in het ziekenhuis raakte en ik zag wat het werk van verpleegkundigen betekende, ging het vak voor me leven. Tijdens mijn stage bij De Posten paste het gewoon helemaal.”

# dePosten

Er is tijd voor een praatje, niet alles hoeft meer snel-snel. Ik werk dan wel op een somatische afdeling, maar ook hier komen cognitieve problemen steeds vaker voor. En vooral mensen met zulke klachten voelen feilloos aan of je gehaast bent of niet. Dat heeft een effect. Ook hebben we meer activiteiten. Nóg meer, eigenlijk, want we deden al veel. Er zijn optredens van koren, er is klassieke muziek, volksdansen, een kleinschalige markt. We hebben zelfs een reisbureau dat uitjes en reizen organiseert. Binnen Twente of naar Zeeland, maar ook naar Duitsland of Oostenrijk. Dan gaan er een verzorgende, een verpleegkundige en een welzijnsmedewerker mee. Ten slotte voelen mensen een verschil als het om zorg en welzijn gaat. Dat loopt steeds meer in elkaar over, daar zijn we echt bewust mee bezig. Ze merken dat zorgmedewerkers nu ook af en toe de tijd nemen voor gezellige dingen als samen iets bakken of nagels lakken. Op die manier krijgen ze een heel andere band met zo'n medewerker: als je alleen voor zorghandelingen afhankelijk bent van iemand voelt dat heel anders dan als je ook eens iets leuks met elkaar doet.”

## Invloed en betrokkenheid

“Opeens stond er op intranet: ‘Wat zou je doen met anderhalf miljoen?’ Nou, daar kwamen wel reacties op!

En de bestuurder ging vervolgens alle afdelingen langs om te luisteren wat men zou willen. Sowieso is het management hier heel laagdrempelig: er is veel mogelijk, als je kunt onderbouwen waarom. Ook hebben we sinds vorig jaar een Verpleegkundigen- en Verzorgenden Adviesraad (VAR). Die heeft zich hardgemaakt voor de afdelingsassistenten die we inmiddels hebben. De voorzitter van de VAR zit bovendien in het Organisatieontwikkelteam, waar beleid wordt gemaakt.”

## Kijken naar de toekomst

“We blijven mensen nodig hebben, op allerlei gebied. Dus niet alleen handen aan het bed, ook vrijwilligers die klanten naar activiteiten brengen, mensen die toezicht houden op de huiskamer, noem maar op. Op die manier kun je de kwaliteit van zorg blijvend borgen. Ook zou ik willen dat alle afdelingen een eigen huiskamer hadden, met voldoende ondersteuning. Zo breng je de welzijns-gedachte ook beter in de praktijk. Ons scholingsbeleid is prima, maar ook daarbinnen mag iets meer aandacht voor welzijn komen. Het gaat erom dat iemand aan het einde van de dag denkt: ‘Vandaag was leuk, ik kijk uit naar morgen!’”

“ 's Avonds naar huis gaan met het gevoel dat de mensen die ik verzorgd heb een fijne dag hebben gehad – dáár doe ik het voor.”

